

Historie om Borgerne i en tydsf Fæstning, der havde undladt at salutere i rette Tid for Fyrsten. De havde 31 Grunde at anføre til deres Undskyldning, og den første af disse Grunde var, at de manglede Kanoner; derved bleve unægtelig de andre Grunde overflødige. Det forekommer mig nu, at det gaar det ærede Mindretal paa samme Maade; thi de Herrer have først og fremmest den Grund, at de ikke ville bevilge Noget til den nuværende Regjering; derved synes jeg, de kunne blive staaende og spare sig Uleiligheden med at fremkomme med alle de andre; thi de synes mig at være temmelig spilte. Der fremkom imidlertid en ganske ny Grund, da den ærede Ordfører sidste Gang havde Ordet, nemlig den, at han ønskede, at Spørgsmaalet om Pantserfibtet maatte sættes i Forbindelse med andre Spørgsmaal om Landets Forsvar. I denne Udtalelse tør jeg maasse se et Krav paa, at der skal forelægges en samlet Forsvarsplan for hele Riget, før han af rent reelle Grunde vil give sin Stemme til Bygningen af et Pantserfibt. Den ærede Krigsminister har jo imidlertid en Gang stillet os et helt Fæstnings-system i Udsigt; men da forværedes man derved; man søgte sig ikke tiltalt derved; det virkede ikke til at gjøre den ærede Ordfører og hans Meningsfæller mere tilbøjelige til at give Bevillinger til Forsvarsmødet, hvorom der forelaa Forslag i den Samling, hvori dette Forslag om Fæstningssystemet blev forelagt. Det forekommer mig derfor, at det ser ud, som om de Herrer blot ville bringe Ministrene, de nuværende og kommende, i Forlegenhed, og skaffe sig Krumsur paa Haanden ved, at en Masse Millioner stilles op til fremtidige, i Udsigt stillede Befæstnings- og Forsvarsforetagender, saaledes at man kan pege paa disse frygtelige Millioner og derved finde en ny Grund eller en gammel, om man vil, til at afflaa i hvert givet Døgn, hvad der forlanges til et eller andet militært Døgn. Nei, denne Fremgangsmaade tror jeg gaar ikke. Naar det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) talte om, at Regjeringen drev Krigspolitik, vil jeg sige, at dette har jeg ikke set. Jeg ynder ikke den Slags Politik, men har jeg Valget imellem to Slags, nemlig enten Krigspolitik eller Brandpolitik, foretrækker jeg ubetinget den første.

Formanden: Skjøndt det ikke er tydeligt, hvad det ærede Medlem mener, er det dog pient synligt, at Hensigten med hans Ord er at være paa en meget nærgaaende Maade ubehagelig mod et andet Medlem, og det er utilstebeligt.

Rofod: Paa ingen mulig Maade. Da det ærede Medlem udtalte . . .

Formanden: Saa har det ærede Medlem udtalt sig meget uheldigt, og jeg vil bede ham vælge sine Udtryk skjønnsommere.

Rofod: Sagen er ganske naturlig den, at der var Tale om forskellige Slags Politik. Det ærede Medlem var ikke nogen Under af en bestemt Slags, og det forekommer mig da, at jeg, da det er vitteligt, at der bestaar forskellige Slags Politik, ogsaa har Ret til at aflægge min Trostbekjendelse om, hvilken af dem jeg ynder. Jeg frasalder imidlertid mine Ord, og skal ikke forfølge denne Sag videre. Den ærede Formand har fundet mine Udtryk noget mindre skjønnsomme; jeg har ikke fundet dette, og jeg veed ikke, at Noget her kan tage sig af mine Ord.

Formanden: Det ærede Medlem kunde ganske have sparet disse Bemærkninger; og for saa vidt de maatte være egnede til at efterlade Indtrykket af, at det ærede Medlem søgte at opretholde, hvad jeg havde paatakt, maa jeg ogsaa paatale dette; jeg beder det ærede Medlem om at holde sig til Sagen.

Rofod: Det forekommer mig dog, at dette kommer Sagen ved, da det er de politiske Grunde, som afgjøre denne Sags Skæbne. Jeg haaber, at dette maa være Undskyldning for, at jeg udtalte mig, som jeg gjorde. Jeg turde maasse ogsaa berøre, at der blev sagt fra den ærede Ordførers Side, at Flertallet i Udvalget angaaende dette Spørgsmaal — ja det var egentlig ikke hele Flertallet, men Flertallet med Fradrag af min ærede nærmere Landsmand fra Bornholm (Dan) — uden Grund vilde skyde Skylden over paa Mindretallet i Udvalget for, at Lilstanden nu var saaledes, at Pantserfibtet ikke kunde faas. Sammen, at det netop var os, Flertallet i denne Sag, der ikke havde medvirket til at rydde Hindringerne af Veien for, at denne Bevilling kunde blive ydet. Deri maa jeg for mit Vedkommende fralægge mig al Andel. Jeg har ikke søgt at fremtalbe den nuværende Konflikt; jeg har ikke kunnet støtte Flertallet i Thinget i at faae disse Hindringer afvejenryddede — jeg mener Hindringerne for at faae Bevillingen til Pantserfibtet vedtaget — thi det er det, hvorom der er Tale; det maa antages at være Præmien for at ytre sin Utilfredshed, men man kan jo være utilfreds med større eller mindre Grund. Jeg skal slutte med en Bemærkning til den ærede Ordfører. Blandt andre mærkelige Grunde havde han ogsaa faaet fat i den, at der, da dette paatænkte Pantserfibt ikke var noget stort Pantserfibt og derfor vilde være ude af Stand til at hæve Forbindelsen mellem Landsdelene — det var hans Mening, om end ikke hans Ord — ingen Anledning var til at bevilge et saa dyrt Skib, især naturligvis under de nuværende Forhold; det maa altid tilføies. Jeg vil dog spørge, om et Pantserfibs Sone til at hæve Forbindelsen mellem Landsdelene, hvilket jo skulde være det omtalte Pantserfibs væsentligste Opgave, vil styrkes ved, at vi faae en anden Regjering, en